

Missatge institucional del president de la Generalitat amb motiu de la Diada Nacional de Catalunya 2015

Benvolgudes i benvolguts compatriotes,

La Diada Nacional de Catalunya d'enguany és especial per l'inici, d'aquí una estona, de la campanya que ha de portar a la celebració de les eleccions del proper 27 de setembre.

Abans de referir-me a aquesta contesa electoral, permeteu-me recordar el marcat caràcter cívic de la nostra festa nacional. Una festa on el protagonisme ha estat sempre de la gent. Un protagonisme que es dona tant en les ofrenes florals com en els diversos actes que es fan arreu del país i que, des del 2012, és també clarament marcada per les multitudinàries i pacífiques manifestacions que s'han fet proclamant el caràcter de Catalunya com a nació i expressant un anhel de llibertat.

Enguany no serà diferent. Una Diada de tots i per a tots on la gent tornarà a prendre el protagonisme a tots els pobles, viles i ciutats. Enguany l'acte més notori serà a la Meridiana de Barcelona, amb el mateix caràcter pacífic i multitudinari d'aquests darrers anys.

Hauran sigut quatre anys de moltíssima gent al carrer. Sempre cal prendre nota de la veu de la ciutadania, però quan aquesta veu és persistent i constant, malgrat que alguns vulguin seguir-la ignorant, el seu reclam es fa inajornable. Aleshores, cap representant institucional, cap demòcrata, pot obviar aquest clam pacífic i té la responsabilitat de trobar la forma perquè pugui expressar-se democràticament. Que sigui, doncs, el mandat democràtic el que marqui el futur de la Nació. Així va ser amb les eleccions de novembre del 2012 i així tornarà a ser aquest proper 27 de setembre.

Voldria també, avui, recordar-vos el que diu la primera llei que aprovà el Parlament de Catalunya, per unanimitat, el juny de 1980, la llei que declara Festa Nacional de Catalunya l'onze de setembre.

Ho vull recordar perquè em sembla greu que avui en dia, apel·lant a la Constitució i a l'esperit del 78, es menystingui, es tergiversi i fins i tot s'ofengui la voluntat de molts catalans de votar per decidir el futur polític del país; i es negui de manera tan interessada com barroera, la nostra condició de Nació. Em sembla oportú recordar-ho perquè aleshores, fa 35 anys, totes les tendències polítiques del nostre Parlament, amb el record encara viu de la foscor de molts anys de dictadura, no tingueren problemes a reconèixer el que avui els seus successors estan negant.

Diu aquella llei: “El poble català en els temps de lluita va anar assenyalant una diada, la de l'onze de setembre, com a Festa de Catalunya. Diada que, si bé significava el dolorós record de la pèrdua de les llibertats, el 1714, i una actitud de reivindicació i resistència activa enfront de l'opressió, suposava també, i per sobre de tot, l'esperança d'un total recobriment nacional. Ara, en reprendre Catalunya el seu camí de llibertat, els representants del Poble creuen que la Cambra Legislativa ha de sancionar allò que la Nació unànimement ja ha assumit”.

Fixeu-vos, això és el que deia la llei l'any 1980. Una magnífica síntesi del que és l'11 de setembre, votada per unanimitat l'any 1980, que val la pena recordar davant d'aquells que en volen desvirtuar el seu sentit. El Parlament que havia triat el poble de Catalunya, després de 40 anys de dictadura i opressió, manifestava l'esperança d'un total recobriment nacional i feia explícit que un Parlament ha de sancionar allò que la Nació molt majoritàriament ja ha assumit.

Sabeu que la meua voluntat ha estat, des de l'inici, la de trobar la forma millor perquè la gent pugui manifestar de forma clara i inequívoca la seva voluntat sobre el futur polític de Catalunya. Les institucions de l'Estat, i especialment el Govern de l'Estat, no han volgut fer-ho possible de cap de les maneres. De fet, no han volgut ni parlar-ne. Resta, per tant, l'únic instrument que no ens poden prohibir: unes eleccions al Parlament de Catalunya.

Aquestes eleccions que en la forma són iguals a totes les que s'han vingut celebrant des de 1980 no ho són en el fons. I no ho són perquè així ho ha demanat persistentment un elevat nombre de ciutadans del nostre país. Ara, finalment, la veu a través del vot arriba a tothom. A cada dona i a cada home d'aquest país, i a cada jove d'aquest país. En les seves mans, en les vostres mans, hi ha la força i l'eina que marcarà el futur polític d'aquesta Nació: el vot.

Per això, malgrat els interessos i els sentiments que afloren en moments transcendentals, vull demanar de forma clara i nítida un debat serè en aquestes eleccions. Visquem amb normalitat la riquesa democràtica que suposa prendre decisions a les urnes, confrontem parers, presentem propostes, debatem-les. No defugim les diverses opcions que enriqueixen i seguiran enriquint aquest país.

I un cop la gent hagi parlat a través del vot, assumim tots la decisió de la majoria. I a partir de l'endemà, sigui quina sigui la decisió, la concòrdia i la voluntat inequívoca de ser un sol poble han de seguir sent el nord que guii el nostre futur col·lectiu. Les eleccions es poden perdre o es poden guanyar, però el futur l'hem de guanyar els 7,5 milions d'homes i dones de Catalunya.

Us desitjo, com cada any, una feliç Diada. Una Diada amb la mirada posada en els que ens han precedit, en els que durant moltes generacions varen mantenir viva la flama de la catalanitat; una Diada amb la mirada posada en el nostre present, dur i apassionant; un present que ens interpel·la i ens posa a prova constantment; i una

Diada amb la mirada posada sobretot en el nostre futur, en els més petits i els més joves, i en els que han de venir.

Una Diada que, un cop més, mostri al món una Catalunya amb la seva millor fesomia: convivencial i oberta, culta i cívica, compromesa amb la justícia, amant de la llibertat, i sensible i solidària amb el patiment i les esperances de tantes persones que es veuen forçades a creuar en aquest moment el pont de la mar blava mediterrània, fugint de la guerra i de la barbàrie, a la recerca d'un món més digne i millor.

Visca Catalunya!